

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 23. Aliæ S. Athanasii Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. tuus? de ipso solo, quod venerit in fine
A. C. 370. Sæculorum? quare solus jam resurrexit.

Mar. 9. 6. Caro factum. Ipsum Pater in Jordane
 & in monte ostendit, dicens: hic est Filius
 meus dilectus. Hunc Ariani negarunt,
 nos vero agnoscimus, & adoramus; nos
 separamus Filium a Verbo, quia scimus
 quod ipsum Verbum sit Filius, per quem
 omnia facta sunt, & qui nos redemit. Et
 paulo inferius ait: rogo te, & omnes
 qui hunc sermonem audient, ut boni con-
 sulatis, si usquam Doctrina deficiat, cor-
 rigite, & docete me; si tantam materiam
 ea, qua par est, Dignitate, & perfectio-
 ne non tractavi, styli mei tenuitatem excu-
 scate. Hac moderatione de suis scriptis
 dicebat Athanasius, Theologus ævi
 omnium doctissimus.

§. XXIII.

Alice S. Athanasii Epistolæ.

To. 2. p. 35. Sanctus Athanasius epistolam quoque de-
 dit ad Abbatem Ammonium, aliquo-
 rum Monasteriorum Patrem, ut ridicu-
 lam superstitionem reprobaret quorun-
 dam Monachorum, credentium, se ex-
 crementis, & naturalibus evacuationibus
 inquinari, cum illum Evangelii textum
Marc. 7. 15. nimis ruditer acciperent; non quod in-
 trat in hominem coinquinat hominem.

fed quod egreditur. *Attendendum est, Sæculum IV.*
 inquit S. Athanasius: *unde exeat, quod in- A. C. 370.*
 quinat hominem, nempe non ex corpore,
 sed ex corde, quod malarum cogitationum,
 & peccatorum sedes est. Tum docte osten-
 dit, totum opus Dei bonum esse, & pu-
 rum, omnes naturales corporis functio-
 nes innoxias esse, & utiles, & solum ea-
 rum abusum causam esse, quod quando-
 que fiant peccaminosæ; sicut homici-
 dium crimen est, quamvis licitum sit, &
 laudabile in bello justo inimicos occi-
 dere.

In Pentapoli, & finibus Lybiæ duo *Synes. ep.*
 oppida erant, Palebiscus, & Hydrax di- *67. p. 209.*
 cta, quæ semper ad Diœcesin Erythrensem *210.*
 pertinuerant, nec erant satis ampla, ut
 proprium haberent Episcopum. Verum
 tamen cum Erytra ab his oppidis multum
 distaret, & Orion Episcopus Erythren-
 sis senex esset patientissimus, incolæ, non
 expectata ejus morte, Episcopum sibi
 constituere voluerunt, qui eos ab hosti-
 bus tueretur, & rerum eorum tempora-
 lium curam gereret. Forte quidam ab
 exercitu miles nomine Siderius ad eos ve-
 nit, ut e fundis, sibi a Principe concessis
 fructus perciperet; erat is juvenis robu-
 stus, rebus gerendis natus, atque aptissi-
 mus, qui inimicis timorem incuteret,
 amicis auxilium ferret. Palebisci cives
 neminem alium utiliorem sibi fore cre-
 debant,

Sæculum IV. debant, eo magis, quod strenuo, & pro-
A. C. 370. dente viro opus esset, qui dominantibus
 ressi forte pectus opponeret; ergo Siderius
 rium in Episcopum sibi deligunt, & a
 uno solo Episcopo, Philone Cyrenensi
 ordinari procurant.

Huic Ordinationi omnes Canonici
 adversabantur, nam Alexandria ordinari
 debuerat, aut in suo Episcopatu a tribus
 Episcopis, licentia ab Episcopo Alexandri-
 no obtenta; at tempore persecutionis
 rigore canonum non nihil remitti oppo-
 tebat; hinc S. Athanasius, tempore
 S. Athanasii
 Epistolæ. dens, indulgit, ut novus iste Episcopus
 Pabelisci esset; imo, cum ad majora
 neum judicaret, haud multo post tempo-
 re ipsum Ptolemaidem, Provinciæ Metro-
 polim, transtulit, ut ibi Doctrinam
 tholicam defenderet, quæ ex eo tempo-
 re, quo Secundus, primorum Arianorum
 unus, illam Cathedram tenuerat, ferme
 extincta languebat. Siderius, postquam
 ad annos Senectutis pervenit, relicta Pto-
 lemaide, Pabeliscum rediit, ubi, sicut
 li ante se Episcopo successerat, ita etiam
 Successorem non habuit.

Econtra S. Athanasius toto pœnarum
 Ecclesiasticarum rigore usus est in Lybia
 Præfectum, virum barbarum, crudeliter
 & impudicum. Hunc S. Athanasius
 communicavit, & hanc excommunicatio-
 ep. 47. tionem aliis Episcopis, præsertim S. Basilio

lio per litteras notam fecit, ut omnes Sæculum IV.
 ejus communionem fugerent. Respon- A. C. 370.
 dit S. Basilius, se hujus viri excommuni-
 cationem in sua Ecclesia publicasse, jam-
 que miserum hominem omnibus Fide-
 libus execrationi fore, nec quemquam cum
 eo vel foci, vel aquæ, vel mensæ, com-
 mercium habiturum. Subjungit, se hanc
 condemnationem omnibus Præfecti do-
 mesticis, amicis, & hospitibus indicasse,
 ex quo credere oportet, ipsi patriam fu-
 isse Cappadociam. Ex his dispicitur,
 quales jam illo tempore excommunica-
 tionis effectus, etiam in vita civili, fue-
 rint.

S. Athanasii duas etiam habemus epi- *Tom. I.*
 stolas, quibus S. Basilium excusat. *Pri. p. 951.*
 nam dedit ad duos Presbyteros Joannem,
 & Antiochum, in quibus eum verum Dei
 Servum appellat; alteram ad Presbyte- *p. 952.*
 rum nomine Palladium, in qua S. Atha-
 nasius loquitur in hunc modum: *Quan-*
tum spectat ad illud, quod mihi significasti,
fratri nostro Basilio Monachos Cæsarien-
ses adversari, causam forte haberent, si
ejus Doctrina possët esse suspecta, at certis-
sime sciunt, sicut & nos omnes, ipsum esse
Ecclesiæ gloriam, & pro veritate depugna-
re; absit ergo, ut ipsum impugnent, sed
potius bona ejus voluntas laudanda; nam *1. Cor. 9. 22.*
quantum ex referente Dianeo intelligo,
frustra affliguntur, & ego quidem nullus
 T 3 *dubito,*

Sæculum IV. *dubito, quin sponte cum infirmis infirmis*
 A. C. 370. *tur, ut eos lucri faciat. Deum laudem*
fratres nostri, qui Cappadociæ tantum
Episcopum dedit. Dic eis, quod ego ipse
hæc scribam, ut eo, quo par est, affectu pro-
sequantur Patrem suum, & Ecclesiarum
pacem conservent.

§. XXIV.

S. Basilii discretionem calumniantur.

Basil. ep. **I**lla S. Basilii facilitas, quam S. Athanasius quibusdam scandalo fuisse ait, vix
 203. 204. *rosimiliter est modus, quo de Divinitate*
Sancti Spiritus loquebatur; nam contentus
erat, si Macedoniani, qui Ecclesiæ reconciliari
cupiebant, fidem Nicænam confiterentur, &
declarent, se non credere Spiritum S. esse
Creaturam, non autem urgebat, ut expresse dicerent, esse Deum.
Ipsè S. Basilii in Scriptis suis, & sermonibus
publicis ab ipsa voce, Deus, abstinere, quamvis
vocibus æquivalentibus uteretur, atque ejus
Divinitatem argumentis invictis probaret; () hanc agendi*

(*) Hæc S. Basilii agendi ratio non multum abhorret a modo, quo S. Pontifex Honorius Monothelitarum ætate usus est. Certe S. Basilii moderatio, cum de Spiritu S. Divinitate loqueretur, notatu digna est, non minus ac illa conspiratio cum S. Gregorio Nazianzeno. S. Basilii clari verba